

Grey Scale #13

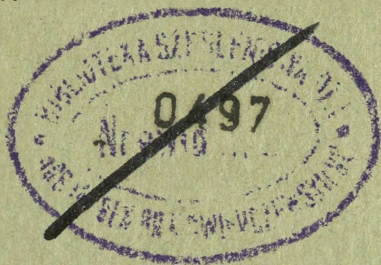

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA ORGANIZACJI I MOBILIZACJI WOJSK

ASG wewn. 3330/77

Egz. Nr 1

Ppłk dypl. Bolesław SZMACIŃSKI

PLANOWANIE ORAZ FORMA I TREŚĆ
PODSTAWOWYCH DOKUMENTÓW PLANU
OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW
GOTOWOŚCI BOJOWEJ ODDZIAŁU

Skrypt

40734
BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Biału Zbiorów Specjalnych
Nr ewid. _____

WARSZAWA

SIERPIEŃ

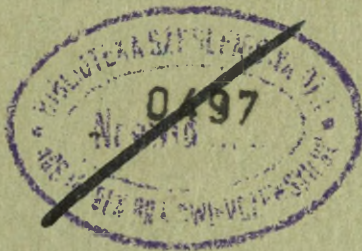
1977

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA ORGANIZACJI I MOBILIZACJI WOJSK

ASG wewn. 3330/77

Egz. Nr 1

Ppłk dypl. Bolesław SZMACIŃSKI

PLANOWANIE ORAZ FORMA I TREŚĆ
PODSTAWOWYCH DOKUMENTÓW PLANU
OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW
GOTOWOŚCI BOJOWEJ ODDZIAŁU

Skrypt

40734
BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Zbiorów Specjalnych
Nr ewid. _____

PODSTAWA
Ustawa z dnia 22 stycznia 1969 roku
art. 86 ust. 2
(Dz.U. 67 Nr 11 poz. 95)
.....
podpis

JAWNE

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA ORGANIZACJI I MOBILIZACJI

ASG wewn. 3330/77

Egz.nr .. 1

ZATWIERDZAM
SZEF KATEDRY
ORGANIZACJI I MOBILIZACJI
WOJSK

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

Płk dypl. Bolesław SZMACIŃSKI

PLANOWANIE ORAZ FORMA I TREŚĆ PODSTAWOWYCH DOKU -
MENTÓW PLANU OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI
BOJCWEJ ODDZIAŁU

Skrypt

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Zbiorów Specjalnych

Nr ewid. [redacted]

40734

WARSZAWA

SIERPIEŃ

1977 r.

=====

0497

UNIVERSITY OF MICHIGAN
LIBRARY

SPIS TREŚCI

	Str.
Wstęp	5
I. Metodologia pracy dowódcy i oficerów sztabu oddziału w zakresie opracowania myśli przewodniej planu OWSGB	6
1. Analiza zadania	10
2. Kalkulacja czasu	10
3. Zamiar	11
4. Ocena warunków wykonania zadania	11
5. Graficzna część planu	12
6. Opisowa część planu	12
7. Myśl przewodnia planu	16
II. Zabezpieczenie procesu OWSGB i mobiliza- cyjnego rozwinięcia oddziału	21
III. Kierowanie procesem osiągania wyższych stanów gotowości bojowej i mobilizacyj- nego rozwinięcia oddziału	41
IV. Rola i zadania terenowych organów admini- stracji państwowej i wojskowej w zakresie zabezpieczenia potrzeb mobilizacyjnych od- działu	45

Załączniki:

Załącznik nr 1. Ideowy schemat opracowania planu OWSGB oraz metody je- go wdrażania	59
Załącznik nr 2. Organizacja zabezpieczenia mo- bilizacyjnego rozwinięcia od- działu w zasadniczym rejonie mobilizacji.... wklejka po s.	60

Załącznik nr 3.	Harmonogram zasadniczych przedsięwzięć	61
Załącznik nr 4.	Organizacja zabezpieczenia	61
Załącznik nr 5.	Ewakuacja zapasów materiałowych do rejonów alarmowych	62
Załącznik nr 6.	Ogólny podział sił i środków do wykonania zadań	62
Załącznik nr 7.	Tabela danych radiowych dla sieci i kierunków UKF	63
Załącznik nr 8.	Tabela kryptonimów stacji TT i adresów radiowych	63
Załącznik nr 9.	Schemat łączności radiowych w okresie osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej ..	64
Załącznik nr 10.	Tabela sygnałów dowodzenia na czas osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej ..	64
Załącznik nr 11.	Zabezpieczenie obiektów garnizonu i wyjścia jednostek do rejonów alarmowych	65
Załącznik nr 12.	Protokół przekazania niżej wymienionych obiektów wojskowych	66
Załącznik nr 13.	Organizacja regulacji ruchu na drogach marszu do rejonów alarmowych	66
Załącznik nr 14.	Umowne znaki i skróty nazw.	67

W S T E P

Materiały zawarte w niniejszym opracowaniu stanowią uzupełnienie do skryptu na temat: "Mobilizacyjne rozwinięcie oddziału w procesie osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej w wojskach lądowych". Skrypt przedstawia część pracy metodologicznej dowódcy i oficerów sztabu nad wypracowaniem planu osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej na szczeblu oddziału. Przedstawiłem mechanizm pracy zespołu dowódczego oraz wyznaczonych oficerów oddziału od momentu otrzymania rozkazu dowódcy dywizji i wytycznych wyższych przełożonych do opracowania wymienionego planu. Przedstawiony wariant opracowania planu ma stanowić podstawę do dyskusji na zajęciach dydaktycznych, a w konsekwencji zapoznać słuchaczy z pracą poszczególnych osób funkcyjnych dowództwa i sztabu pułku w okresie opracowania, kierowania i uaktualniania planu osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej.

Przedstawione załączniki i wzory dokumentów mogą ulegać zmianie w zależności od potrzeb. Służą do wzorowania się, jakie problemy i przedsięwzięcia należy w nich uwzględnić. Część graficzna natomiast należy do inwencji słuchaczy. Wszystkie dokumenty dotyczące osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej winny być wykonane z takim przeznaczeniem, by każdy mógł nimi się posługiwać w różnych warunkach.

I. METODOLOGIA PRACY DOWÓDCY I OFICERÓW SZTABU OD- DZIAŁU W CZASIE OPRACOWANIA MYŚLI PRZEWODNIEJ PLANU OWSGB

Planowanie przedsięwzięć mobilizacyjnych jest częścią planowania osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej przez jednostki wojskowe. Zakres planowania przedsięwzięć mobilizacyjnych jest uzależniony przede wszystkim od szczebla dowodzenia oraz charakteru i stopnia rozwinięcia jednostki wojskowej w czasie pokoju. W rozdziale tym przedstawione zostaną przedsięwzięcia, które należy uwzględnić w czasie opracowywania planu OWSGB na szczeblu oddziału wtedy, gdy taki plan opracujemy od nowa a w końcowej części rozdziału przedstawiam zadania dotyczące dowództwa i sztabu w zakresie uaktualniania już opracowanego planu.

W oddziałach rozwiniętych oraz o niepełnych stanach osobowych /zbliżonych do oddziałów rozwiniętych/ zakres przedsięwzięć związanych z planowaniem mobilizacyjnym jest niewielki. Natomiast w pozostałych oddziałach o niepełnych stanach osobowych, skadrowanych i formowanych od nowa planowanie mobilizacyjne obejmuje szeroki i różnorodny zakres przedsięwzięć.

Podstawą organizacji i planowania przedsięwzięć osiągnięcia kolejnych stanów gotowości bojowej jest:

- Dyrektywa MON;
- Instrukcja o gotowości bojowej /wraz z załącznikiem/;

- Instrukcja mobilizacyjna;
- Wytyczne mobilizacyjne od części I-IX;
- Rozkazy i wytyczne przełożonych ze szczególnym uwzględnieniem rozkazu dowódcy dywizji w sprawie gotowości bojowej oddziałów. Do głównych problemów, które w toku planowania przedsięwzięć osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej muszą być rozstrzygnięte na wszystkich szczeblach dowodzenia zalicza się:

- organizację wewnętrznego alarmowania, ostrzeżenia i powiadamiania;

- pracę partyjno-polityczną w okresie mobilizacji;

- zapewnienie sprawnego i szybkiego opuszczenia miejsc stałej dyslokacji oraz zajęcie wyznaczonych rejonów w określonym czasie;

- organizację zabezpieczenia osiągnięcia kolejnych stanów gotowości bojowej i mobilizacyjnego uzupełniania;

- organizację dowodzenia na okres podwyższonej i pełnej gotowości bojowej;

- ustalenie sposobu postępowania z obiektami i urządzeniami oraz nadwyżkami osobowymi i mieniem pozostawionym w miejscu stałej dyslokacji;

- materiałowo-techniczne i finansowe zabezpieczenie mobilizacji;

- potrzeby w zakresie świadczeń osobistych i rzeczowych;

- opracowanie jednolitych dokumentów planu osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej.

Wszelkie przedsięwzięcia w zakresie planowania mobilizacyjnego znajdują swoje odbicie w dokumentacji. Jeżeli sam proces planowania mobilizacyjnego polega przede wszystkim na wypracowaniu jak najlepszych metod i sposobów realizacji zadań mobilizacyjnych, to przy opracowaniu dokumentów istotną rolę odgrywa nie tylko treść, ale i forma ujmowania poszczególnych zagadnień. Zarówno forma jak i treść dokumentu powinny być ściśle dostosowane do szczebla dowodzenia i charakteru przedstawionego problemu oraz umożliwiać swobodne posługiwanie się nim w toku praktycznej realizacji przedsięwzięć mobilizacyjnych. Najlepszą formą opracowywania dokumentów mobilizacyjnych, z praktycznego punktu widzenia, jest forma graficzna na mapie z legendą - i dlatego też należy ją traktować jako podstawową. Natomiast te problemy, których ze względu na swą treść nie da się przedstawić w formie graficznej mogą być opracowywane w formie - tabelarycznej, opisowej, wykresów, schematów. W każdym przypadku forma dokumentów mobilizacyjnych uzależniona jest od zakresu zadań mobilizacyjnych. I tak oddział o niewielkich potrzebach mobilizacyjnych może przedstawić całą problematykę mobilizacyjną wyłącznie w formie tabelarycznej - jako załączniki do zasadniczego dokumentu. Natomiast oddział o dużych potrzebach mobilizacyjnych musi ją opracować w formie graficznej na mapie wraz z niezbędnymi załącznikami - w formie opisowej, tabelarycznej itp. Opracowane dokumenty mobilizacyjne planu osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej powinny zapewniać:

- wyraźne określenie celu planowanych przedsięwzięć zgodnie z otrzymanymi zadaniami oraz posiadanymi siłami i środkami do ich realizacji;
- objęcie całokształtu problematyki mobilizacyjnej na szczeblu oddziału z wyraźnym określeniem kolejności realizacji poszczególnych przedsięwzięć w toku mobilizacji;
- pełną zgodność omawianych problemów zarówno w ramach konkretnego planu, jak i z planami szczebli - nadrzędnego, podległych i współdziałających;
- sprawne i szybkie przeprowadzenie mobilizacji w każdych warunkach, w zależności od rozwoju sytuacji polityczno-wojskowej, w przypadku zarządzenia mobilizacji skrytej lub jawnej, przed lub po wybuchu konfliktu zbrojnego;
- maksymalne uproszczenie i właściwe dostosowanie formy poszczególnych dokumentów planu do rozwiązywanej problematyki z możliwością ich uzupełnienia lub wymiany w przypadku częściowej dezaktualizacji;
- możliwość łatwego sprawdzenia zarówno całego planu, jak i poszczególnych jego dokumentów;
- komunikatywność poszczególnych dokumentów która by umożliwiała swobodne posługiwanie się nimi zarówno przez autorów, jak i innych oficerów;
- łatwość posługiwania się nimi w toku mobilizacyjnego rozwijania wojsk.

Nim omówię poszczególne dokumenty mobilizacyjne obowiązujące i potrzebne na szczeblu oddziału przed -

stawiam wariant pracy dowództwa i sztabu nad ich wypracowaniem /Załącznik nr 1/.

Przedstawiony schemat obrazuje niektóre problemy pracy sztabu i dowództwa /szczególne zastosowanie wariant ten może mieć w jednostkach skadrowanych/ w zakresie opracowania planu osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej.

W poszczególnych zamierzeniach proponuję uwzględnić następujące zagadnienia:

ANALIZA ZADANIA:

1. W jakim stopniu posiadane siły i środki umożliwiają realizację zadań mobilizacyjnych.
2. W jakim stopniu otrzymane zadanie, posiadane siły i środki oraz nakazane terminy i rejony mobilizacji wpływają na sposób, czas i formę planowania mobilizacyjnego.
3. Co należy przedsięwziąć, aby stworzyć optymalne warunki dla wykonania otrzymanego zadania we własnym zakresie oraz przy wykorzystaniu odpowiednich form pomocy ze strony terenowych organów administracji państwowej i gospodarki narodowej.
4. Wnioski wynikające z przeprowadzonej analizy.

KALKULACJA CZASU:

Czas ogólny:

1. Zadanie otrzymałem ...
2. Zatwierdzenie planu osiągnięcia WSGB przez dcę ZT ...
3. Czas na opracowanie planu osiągnięcia WSGB ...

4. Realizacja jego z dniem ...
5. Czas między zatwierdzeniem a wcieleniem ...

Czas szczegółowy:

Obejmuje przedsięwzięcia pokazane na schemacie ideowym do czasu doskonalenia przedsięwzięć mobilizacyjnych.

ZAMIAR

1. Ogólne zadania mobilizacyjne oddziału w poszczególnych etapach i wariantach osiągnięcia WSGB.
2. Wzmocnienie bazy mobilizacyjnej.
3. Organizacja elementów kierowania i dowodzenia.
4. Współdziałanie z WKU w zakresie przyjęcia rezerw osobowych, środków transportowych i maszyn inżynierskich.
5. Zabezpieczenie procesu osiągnięcia WSGB.
6. Terminy i forma opracowania dokumentów planu osiągnięcia WSGB.
7. Zagadnienia wynikające ze specyfiki jednostki wojskowej.

OCENA WARUNKÓW WYKONANIA ZADANIA

1. Zadania mobilizacyjne oddziału.
2. Osiągnięcie WSGB w warunkach oddziaływania przeciwnika.
3. Wydzielone siły i środki do wykonania zadania.
4. Możliwości wykonania przedsięwzięć w poszczególnych etapach i wariantach osiągnięcia WSGB.
5. Organizacja bazy mobilizacyjnej.
6. Możliwości zabezpieczenia procesu osiągnięcia WSGB według wariantów.

7. Materiałowo-techniczne zabezpieczenie osiągnięcia WSGB.
8. Współdziałanie z terenowymi organami administracji wojskowej i terenowymi organami administracji państwowej.
9. Sposób przekazania koszar i nadwyżek materiałowych.

Pozostałe zamierzenia ich treść i formę przedstawiam na załącznikach.

Szczególnie chcę wyeksponować treść i formę samego planu osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej opracowywanego na szczeblu oddziału. Na wstępie tego rozdziału omówiłem ogólne zasady obowiązujące w czasie opracowania planu, jak i posługiwania się nim. Natomiast teraz przedstawiam co taki plan powinien zawierać i z jakich dokumentów winien się składać. Nadmieniam, że jest to jeden z wariantów bowiem konkretny plan musi być odpowiednio dostosowany do konkretnych warunków jednostki. Celowo jest opracować plan w formie graficznej i opisowej. Do części graficznej zaliczyć możemy:

1. Mapa 1:50 000;
2. Mapa 1:25 000;
3. Szkic zasadniczego rejonu mobilizacji.
4. Schemat przeformowania oddziału z etatu "P" na "W".
5. Schemat łączności.

W formie opisowej:

1. Myśl przewodnia.
2. Harmonogram zasadniczych przedsięwzięć.

3. Organizacja zabezpieczenia mobilizacji.
4. Plan ewakuacji zapasów materiałowych do rejonów alarmowych.
5. Ogólny podział sił i środków do wykonania zadania.
6. Organizacja alarmowania kadry pododdziału za pomocą TESA, gońców i inne.
7. Terminarz składania meldunków i sprawozdań z realizacji przedsięwzięć WSGB.
8. Organizacja regulacji ruchu na drogach marszu do rejonów alarmowych.
9. Tabela danych radiowych dla sieci i kierunków UKF.
10. Tabela kryptonimów stacji TT i adresów radiowych.
11. Schemat łączności przewodowej.
12. Schemat łączności radiowej w okresie osiągnięcia WSGB.
13. Tabela sygnałów dowodzenia na czas osiągnięcia WSGB.
14. Zabezpieczenie obiektów garnizonu i wyjście jednostki do rejonów alarmowych.
15. Protokół przekazania obiektów wojskowych.
16. Asygnaty dla pododdziałów.
17. Szczegółowy plan zgrywania pododdziałów /szkolenia/.

Na mapie w skali 1:50 000 należy przedstawić:

- rejony alarmowe, a w nich:
 - rozmieszczenie pododdziałów;
 - rozmieszczenie SD;

- inżynierska rozbudowa rejonów;
- ochrona i obrona rejonów;
- rozmieszczenie pododdziałów w okresie zimy /wykorzystanie zabudowań/;
- drogi przegrupowania czołgów do rejonów alarmowych;
- drogi dojazdu wraz z systemem regulacji ruchu do rejonów alarmowych /zapasowych rejonów mobilizacji/;
- schemat łączności przewodowej w rejonach alarmowych;
- zapasowy rejon mobilizacji z podziałem na elementy dowodzenia, poszczególne pododdziały, elementy mobilizacyjne;
- pośredni punkt zbiórki /jeżeli jednostka organizuje/;
- schemat ugrupowania marszowego:
 - na wykonanie marszu całością sił;
 - na wykonanie marszu I rejsu;
- kalkulacje czasowe;
- sygnały;
- rejon zagrożenia - działanie GDR, lotnictwa, pożary i inne.

Na mapie w skali 1:25 000 /na każdy rejon alarmowy oddzielnie/

- szczegółowe rozmieszczenie pododdziałów w rejonach alarmowych;
- drogi dojazdu do pododdziałów;
- inżynierska rozbudowa rejonów;
- punkty dowodzenia;

- organizacja ochrony i obrony włącznie z pododdziałami;
- rozmieszczenie pododdziałów w okresie zimy.

Szkic zasadniczego rejonu mobilizacji:

- rozmieszczenie pododdziałów;
- rejon zbiorów pododdziałów i środków transportowych;
- inżynierska rozbudowa rejonu;
- zakwaterowanie pododdziałów po uzupełnieniu;
- ochrona i obrona rejonu;
- system regulacji ruchu;
- miejsce zakwaterowania procentu zabezpieczenia stawiennictwa;
- bramy główne i zapasowe;
- rozmieszczenie PKI, PRT, ZK;
- rozmieszczenie punktów indywidualnego wyposażenia;
- wykorzystanie ukryć dla ludzi i sprzętu /schrony stałe, piwnice, warunki terenowe/;
- rozmieszczenie punktu zabiegów specjalnych;
- SO dla środków plot i punkt obserwacyjny.

Schemat przeformowania oddziału z etatu "P" na etat "W":

- organizacja oddziału wg etatu "P";
- stan ludzi w poszczególnych pododdziałach;
- pododdziały wydzielające załączki;
- pododdziały organizujące grupy mobilizacyjne;
- organizacja oddziału według etatu "W";
- uzupełnienie do etatu "W";
- pododdziały przyjmujące załączki;
- pododdziały przyjmujące rzut alarmowy.

W myśli przewodniej należy uwzględnić:

1. Zadania mobilizacyjne oraz inne zadania na okres osiągania WSGB, postawione przez przełożonego.
2. Terminy rozwinięcia własnej jednostki i poszczególnych jednostek mobilizowanych.
3. Warunki, miejsce i sposoby /warianty/ mobilizacyjnego rozwinięcia jednostki z uwzględnieniem:
 - a/ przeprowadzenia mobilizacji w zasadniczym i zapasowym rejonie mobilizacji, gdy część jednostki rozwijana jest w zasadniczym a część w zapasowym rejonie mobilizacji /przyjęcie i dowóz żołnierzy rezerwy/;
 - b/ prowadzenia mobilizacji w sposób skryty i jawny;
 - c/ sposobu wykorzystania sił i środków /własnych i przydzielonych/, wydzielenie rzutów awangardowych, elementów mobilizacyjnych /PKI, PRT, ZK itp./ z określeniem miejsca i terminu gotowości oraz zakresu zadań.
 - d/ kolejności rozwijania według zaliczania jednostek do poszczególnych zestawów;
 - e/ etapów realizacji zadań w warunkach wprowadzenia kolejnych stanów gotowości bojowej;
 - f/ przeprowadzenia mobilizacji w warunkach bezpośredniego oddziaływania przeciwnika;
4. Organizacja przyjęcia uzupełnienia z rezerwy i GN z uwzględnieniem:
 - a/ ogólnej ilości planowanych na uzupełnienie potrzeb mobilizacyjnych, żołnierzy rezerwy /oficerów, chorążych, podoficerów i szeregowców/,

środków transportowych i maszyn z gospodarki narodowej;

- b/ organizacji przyjęcia i wykorzystania mobilizacyjnego rzutu alarmowego /żołnierzy i środków transportowych/;
- c/ organizacji przyjęcia uzupełnienia zasadni - czego, vacatów, nakładki;
- d/ organizacji przyjęcia i wykorzystania żołnierzy rezerwy z procentu zabezpieczenia stawienictwa;
- e/ organizacji przyjęcia środków transportowych i maszyn z GN.

5. Organizacja przyjęcia i organizacyjno-ewidencyjne ujęcie żołnierzy rezerwy w pododdziałach oraz terminy formowania się pododdziałów.

6. Organizacja pośredniego punktu zbiórki /jeżeli jednostka ma obowiązek taki zorganizować/.

7. Zabezpieczenie mobilizacyjnego rozwinięcia je - dnostki wojskowej, w tym:

a/ zakres i formy pracy partyjno-politycznej w procesie osiągnięcia WSGB;

b/ organizacja zabezpieczenia porządku i bezpieczeństwa w rejonach mobilizacji;

c/ organizacja materiałowo-technicznego zabezpieczenia mobilizacji ze szczególnym uwzględnieniem:

- sposobu gromadzenia, przechowywania, wyda - wania i ewakuacji zapasów materiałowych;

- żywienie stanu osobowego /organizacja/ wyda - nia racji "P", gorącej strawy oraz żywienia w pierwszej i następnych dobach;

- zakwaterowanie w zasadniczym i zapasowym rejonie mobilizacji;
- sanitarno-medycznego, higienicznego zabezpieczenia przybywających na uzupełnienie żołnierzy;
- d/ finansowe zabezpieczenie mobilizacji;
- e/ sposób powołania /pobrania/ i wykorzystania świadczeń osobistych i rzeczowych dla przyspieszenia realizacji przedsięwzięć z zakresu osiągnięcia WSGB;
- f/ inne zagadnienia wynikające z konkretnych zadań i specyfiki jednostki wojskowej.

8. Organizacja dowodzenia i kierowanie przebiegiem osiągnięcia WSGB /mobilizacji/, w tym:

- a/ organizacja alarmowania i powiadamiania o zarządzeniu mobilizacji /wprowadzeniu WSGB/;
- b/ kierowanie procesem osiągnięcia WSGB /mobilizacji/, organizacja, skład i zadania zespołu kierowania osiągnięciem WSGB z uwzględnieniem mobilizacyjnego rozwinięcia jednostki wojskowej;
- c/ organizacja łączności na okres osiągnięcia WSGB /mobilizacji/;
- d/ system obiegu informacji /wydawanie zarządzeń i składanie meldunków/ w czasie osiągnięcia WSGB /mobilizacji/.

Ponadto w części opisowej planu należy zaplanować /zestawić/ zadania do realizacji:

- A - w okresie stałej gotowości bojowej;
- B - w okresie osiągnięcia podwyższonej gotowości bojowej;

- C - w okresie osiągnięcia pełnej gotowości bojowej:
- a/ w miejscu stałej dyslokacji;
 - b/ w rejonie alarmowym /w zapasowym rejonie mobilizacji/.

W czasie opracowywania planu należy ponadto uwzględnić następujące warunki:

- jednostki pozostające w podwyższonej gotowości bojowej ponad 24 godziny czas opuszczenia miejsc stałej dyslokacji przedłuża się o 15 minut /łączny czas wówczas będzie wynosił 45 minut/;
- w jednostkach parkujących pojazdy mechaniczne na otwartej przestrzeni pod wiatami i w nieogrzewanych garażach:
 - przy temperaturze poniżej 0^oC czas opuszczenia miejsc stałej dyslokacji przedłuża się o 30 minut;
 - dla czołgów grupy eksploatacyjnej wymagających zmiany gąsienic czas wyjścia z miejsca stałej dyslokacji przedłuża się o 4 godziny.

Czas osiągnięcia stanu podwyższonej i pełnej gotowości bojowej w miejscu stałej dyslokacji oraz opuszczenia miejsca stałej dyslokacji należy liczyć od momentu otrzymania sygnału na osiągnięcie określonego stanu.

Czas osiągnięcia stanu pełnej gotowości bojowej przez jednostki rozwinięte /bez powołania należytego uzupełnienia/ w wyznaczonych rejonach alarmowych /obiektach/ obejmuje:

1. Czas opuszczenia miejsca stałej dyslokacji.

2. Czas przemarszu z miejsca stałej dyslokacji do rejonu alarmowego /obiektu/ z prędkością na godzinę:

- po drogach o nawierzchni utwardzonej, w dzień 30 km, w nocy 20 km/godz.;
- po drogach polnych i zaśnieżonych w dzień 20 km, w nocy 15 km/godz.

3. Dla sprzętu ciężkiego /raket i inżynieryjnego/ prędkość marszu zgodnie z normami ujętymi w instrukcji specjalnej.

4. Czas rozwinięcia się w wyznaczonym rejonie /obiekcie/.

W stosunku do jednostek o niepełnych stanach osobowych i skadrowanych oraz formowanych od nowa gotowość do zapoczątkowania mobilizacji w wyznaczonych rejonach liczy się:

1. Czas opuszczenia miejsca stałej dyslokacji przez pierwszy rzut.
2. Czas przemarszu z miejsca stałej dyslokacji do rejonu alarmowego /z uwzględnieniem danych o prędkości jak wyżej/.
3. Czas rozwinięcia elementów mobilizacyjnych.

Czas osiągnięcia stanu podwyższonej i pełnej gotowości bojowej w miejscu stałej dyslokacji oraz opuszczenia miejsca stałej dyslokacji należy liczyć od momentu otrzymania sygnału na osiągnięcie określonego stanu.

II. ZABEZPIECZENIE PROCESU OWSGB I MOBILIZACYJNEGO ROZWINIĘCIA ODDZIAŁU

Głównym celem zabezpieczenia procesu osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej jest zapewnienie możliwie skrytego, bezpiecznego, swobodnego i terminowego wykonania przez oddział, administrację państwową i gospodarkę narodową wszystkich zasadniczych przedsięwzięć związanych z osiągnięciem wyższych stanów gotowości bojowej. Zabezpieczenie to, podobnie jak i zasadnicze zamierzenia w dziedzinie osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej, planuje się w czasie pokoju i ujmuje w odpowiednich dokumentach /załącznik nr 2/. Realizacja poszczególnych zamierzeń, w zależności od rodzaju, szerokości i potrzeb, może odbywać się częściowo lub całkowicie w okresie pokoju /zagrożenia/ oraz wojny. Z punktu widzenia wykonawstwa przedsięwzięcia zabezpieczenia mogą być realizowane siłami własnymi jednostki, siłami wyższego szczebla dowodzenia i siłami układu terytorialnego. Zależy to głównie od rodzaju zabezpieczenia, stopnia przygotowań poczynionych w okresie pokoju, warunków miejscowych, powstałej sytuacji /zagrożenia itp./. Na przykład największy udział sił i środków pozamilitarnych wystąpi w zabezpieczeniu procesu mobilizacyjnego w formie świadczeń osobistych i rzeczowych na rzecz mobilizowanych jednostek /akcja kurierska, dowóz rezerwistów, ewakuacja zapasów materiałowych z garnizonu itp./. Jednostki będą organizować własnymi siłami i środkami prawie wszystkie rodzaje zabez -

pieczenia, wykorzystując w tym celu etatowe pododdziały specjalistyczne oraz nieetatowe /przeszkolone/ drużyny /obsługi/ z pododdziałów ogólnowoj-skowych lub podstawowej specjalności jednostki. Siły i środki wyższego szczebla mogą być przydzielone jako wzmocnienie lub - co będzie najczęściej stosowane - działać na korzyść podległych jednostek. Przykładem może być organizowane przez OW rozpoznanie powietrzne na korzyść wszystkich jednostek dyslokowanych na administrowanym obszarze. Jeżeli idzie o siły i środki pozamilitarne, to mogą one realizować samodzielnie niektóre zadania zabezpieczenia bezpośrednio na korzyść jednostek /np. akcja kurierska/ lub współuczestniczyć w wielu przedsięwzięciach organizowanych przez sztaby jednostek /na przykład OPBMR, rozpoznanie itp./. W zależności od wielu czynników, zwłaszcza od czasu i miejsca realizowanych przedsięwzięć osiągnięcie wyższych stanów gotowości bojowej może wzrastać lub maleć znaczenie poszczególnych rodzajów zabezpieczenia, różnicować się może sposób organizacji ich wykonania oraz rola wykonawców. Na przykład w okresie zagrożenia ważne będą potrzeby w zakresie zabezpieczenia przed działaniem grup dywersyjno-rozpoznawczych, penetracją wywiadowczą, dopływem informacji z rozpoznania. Pozostałe przedsięwzięcia zabezpieczenia bojowego będą miały charakter przygotowawczy, w przewidywaniu narastania sytuacji zagrożenia.

Na szczeblu oddziału celowo jest organizować następujące rodzaje zabezpieczenia:

- rozpoznanie;
- obronę przed bronią masowego rażenia;
- ochronę przeciwpożarową;
- obronę przeciwlotniczą;
- ochronę i obronę naziemną /przeciwdywersyjną/;
- maskowanie;
- zabezpieczenie procesu mobilizacyjnego;
- zabezpieczenie materiałowe, techniczne i medyczne.

Rozpoznanie - jako jeden z rodzajów zabezpieczenia ma na celu wykrycie we właściwym czasie wszelkiej działalności nieprzyjaciela oraz ustalenie warunków realizacji nakazanych przedsięwzięć osiągania przez wojska wyższych stanów gotowości bojowej.

Zakres rozpoznania organizowanego samodzielnie przez jednostki wojskowe, będzie zwykle obejmował tylko zagadnienia bezpośredniego zabezpieczenia jednostki przed oddziaływaniem nieprzyjaciela oraz zapewnienia warunków osiągania wyższych stanów gotowości bojowej. Na przykład rozpoznanie skażeń, pożarów, zniszczeń, zątopień, w obszarze działania jednostki oraz rozpoznanie warunków rozmieszczenia, bytowania pododdziałów itp. W niektórych wypadkach sztab jednostki na zarządzenie sztabu ZT lub CW może organizować inne rodzaje rozpoznania poza obszarem swego działania, a w krytycznych sytuacjach organizować je samodzielnie lub wspólnie z organami MSW. Główny wysiłek rozpoznania skierowany winien być na rejon alarmowy, zapasowy rejon

ny mobilizacji, rejonu stałej dyslokacji i na drogi przegrupowania do tych rejonów. Niezbędne siły i środki, ich zadania oraz sposób działania ustala się w okresie stałej gotowości bojowej, natomiast uruchamia się z chwilą wprowadzenia stanu podwyższonej lub pełnej gotowości bojowej.

W oddziałach mogą to być:

- posterunki obserwacyjne /ogólnowojskowe, OPL, POSk oraz inne/;

- obserwatorzy w pododdziałach;

- patrole rozpoznawcze;

- grupy rekonesansowe.

Ponadto wiele informacji o stanie zagrożenia, terenie i innych obiektach zainteresowania mogą dostarczyć elementy ubezpieczenia, ochrony, regulacji ruchu itp. jak na przykład: posterunki wartownicze, regulacji ruchu, przeciwpożarowe i inne.

Obronę przed bronią masowego rażenia - orga - nizuje się w celu zabezpieczenia wojsk przed porażeniem bronią jądrową, chemiczną i biologiczną, zachowania ich zdolności bojowej oraz zapewnienia pomyselnego wykonania stojących przed nimi zadań. Obrona przed bronią masowego rażenia nabiera szczególnego znaczenia, zwłaszcza podczas osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej w rejonach stałej dyslokacji. Skupienie wojsk na stosunkowo niewielkim obszarze, jakim są koszary, stwarza przeciwnikowi dogodne warunki do wykonania uderzeń jądrowych. W rejonach alarmowych /mobilizacji/ wojska stanowią również, mimo rozśrodkowania, opłacalny cel ude -

rzeń BMR. W całokształcie przedsięwzięć OPBMR można wyodrębnić następujące grupy zadań: rozpoznanie i ostrzeżenie, ochronę ludzi i sprzętu i likwidację skutków uderzeń BMR. Obronę przed bronią masowego rażenia planuje się i organizuje w okresie pokoju, a uruchamia z chwilą wprowadzenia wyższych stanów gotowości bojowej. Wiele zadań z dziedziny OPBMR realizuje się i przygotowuje jeszcze w okresie pokoju. W sferze organizacyjno-szkoleniowej przygotowuje się siły i środki do zorganizowania elementów rozpoznawczych /systemu wykrywania skażeń i systemu ostrzegania/ oraz uzgadnia się z ogólnymi obronami cywilnej działalności tych elementów w ogólnokrajowym systemie wykrywania skażeń. Na szczególny oddziały należy zwrócić szczególną uwagę na organizacyjne przygotowanie grupy ratowniczo-ewakuacyjnej /GRE/, polegające między innymi na ustaleniu wielkości i składu GRE, jej wyposażenia i sposobu formowania. Skład i rodzaj GRE będzie zależał od rodzaju jednostki /jednostek stacjonujących w garnizonie/ i warunków ich rozmieszczenia. W większych garnizonach mogą być organizowane na ten okres garnizonowe GRE z wydzielonych sił i środków jednostek garnizonu lub sił i środków jednej jednostki. Zadania GRE formowanych na okres osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej w zasadzie nie odbiegają od zadań takich grup organizowanych w warunkach polowych. W wojskach operacyjnych należy liczyć się z tym, że GRE nie będą prawdopodobnie mogły prowadzić likwidacji skutków uderzenia do sa-

mego końca. Ograniczą się one do wykonania zasadniczych zadań ratowniczych /ratowania ludzi i niezbędnego sprzętu bojowego/ i przekażą rejon porażenia siłom ratowniczym wojsk OTK lub obrony cywilnej.

Z chwilą wprowadzenia podwyższonej gotowości bojowej /lub ze stałej pełną gotowość/ uruchamia się elementy systemu wykrywania skażeń, na przykład posterunki obserwacji skażeń /POSk/ w czasie:

- do 40 minut po wprowadzeniu stanu podwyższonej gotowości bojowej;

- do 30 minut po ogłoszeniu stanu pełnej gotowości bojowej;

- do 30 minut po zajęciu rejonu alarmowego/zapasowego rejonu mobilizacji/.

Wykorzystuje się do tego etatowe pododdziały rozpoznania skażeń, a w razie ich braku - drużyny schemizowane. Pozostałe etatowe siły pododdziałów rozpoznania pozostawia się w odwodzie i wykorzystuje do prowadzenia rozpoznania skażeń w ramach patrolowania rejonu stałej dyslokacji, przegrupowania do rejonu alarmowego oraz prowadzenia kontroli dozymetrycznej stanu osobowego i sprzętu. Z innych przedsięwzięć OPBMR, realizowanych w tym stanie, można wymienić aktualizację planów, techniczny przegląd sprzętu ochronnego i wyposażenia ukryć, uzupełnienie zapasów sprzętu i odkaźników oraz przyspieszenie remontów sprzętu chemicznego.

Z chwilą wprowadzenia stanu pełnej gotowości bojowej:

- wydaje się żołnierzom indywidualne pakiety odkażające a pododdziałom odkażalniki i dezaktywatory;

- wykonuje się planowane ukrycia dla ludzi i sprzętu /w rejonie stałej dyslokacji lub w rejonie alarmowym/, prowadzi się rozbudowę inżynieryjną rejonu alarmowego /ZRM/;

- przygotowuje się do wyjścia z garnizonu i rozwinięcia polowych PZS;

- kompletuje się grupy ratowniczo-ewakuacyjne /garnizonowe, pułkowe/ i przygotowuje się je do działania itd.

Obronę przed bronią masowego rażenia w jednostkach po zajęciu rejonu alarmowego organizuje się zgodnie z ogólnymi zasadami dla warunków polowych.

Ochrona przeciwpożarowa - polega na realizacji przedsięwzięć w zakresie:

- przeciwdziałania powstawaniu pożarów;
- likwidacji powstałych pożarów.

Z chwilą wprowadzenia stanu podwyższonej gotowości bojowej w rejonie stałej dyslokacji zorganizowany system ochrony przeciwpożarowej jednostki powinien być wzmocniony zwłaszcza w zakresie obserwacji i patrolowania wrażliwych na zapalenie się obiektów. Szczególnie magazyny MPS i amunicji oraz sposób pobierania z nich zapasów, parki wozów bojowych i rejonu zakwaterowania w czasie ich opuszczania przez pojazdy i pododdziały oraz punkty przyjmowania rezerw osobowych i sprzętu z gospodarki narodowej. Ponadto zapewnić odpowiednią ilość

awaryjnych dróg wyjazdowych z obiektu /bram/ oraz możliwość pomocy cywilnej straży w wypadku pożaru. W tym okresie do likwidacji pożarów oprócz etatowej /nieetatowej/ straży pożarnej wyznacza się alarmowe pododdziały ppoż., co najmniej jedną kompanię na pułk, pluton - na batalion i drużynę - na kompanię. Po osiągnięciu pełnej gotowości bojowej w rejonie stałej dyslokacji wspomniany system może funkcjonować dalej samodzielnie lub też może być włączony /zintegrowany/ do obrony przed bronią masowego rażenia. Po wyjściu i zajęciu rejonu alarmowego /mobilizacyjnego/ wszystkie jednostki obrony przeciwpożarową organizują w systemie polowym zgodnie z postanowieniami instrukcji o obronie przed bronią masowego rażenia. Do czasu przekazania opuszczonego obiektu należy w miarę możliwości pozostawić pod ochroną komendzie garnizonu siły i środki nieetatowej straży pożarnej.

Obrona przeciwlotnicza - głównym jej celem jest osłona wojsk i obiektów przed niespodziewanym napadem z powietrza oraz zmniejszenie skutków tego napadu do możliwego minimum. Obrona przeciwlotnicza obejmuje działania bojowe oddziałów rakiet przeciwlotniczych, lotnictwa myśliwskiego, artylerii przeciwlotniczej i oddziałów radiotechnicznych. W celu zmniejszenia strat od uderzeń z powietrza wojska powinny szeroko stosować maskowanie, rozśrodkowanie i inżynierską rozbudowę terenu oraz organizować ogień broni strzeleckiej do nisko lecących celów powietrznych. Jednym z głównych elementów po-

wszechnej OPL jest tak zwana bierna OPL przygotowana przez wszystkie rodzaje wojsk w celu zmniejszenia skutków uderzeń z powietrza. Składają się na nią takie przedsięwzięcia, jak np. przystosowanie piwnic do celów OPL, wyznaczenie miejsc i środków do budowy szczelin, ukryć i schronów, a ponadto przygotowanie systemu ostrzegania i alarmowania o zagrożeniu z powietrza, posterunków obserwacji przestrzeni powietrznej /OPL/ zorganizowanie maskowania i rozérodkowania ludzi i sprzętu itp. w okresie podwyższonej gotowości bojowej realizuje się między innymi następujące przedsięwzięcia:

- zwiększa się liczbę sił dyżurnych oraz stopień ich gotowości bojowej;
- część sił i środków ogniowych wychodzi do rejonu SO, a jednostki skadrowane wysyłają na SO rzuty awangardowe;
- prowadzą nasłuch w sieci powiadamiania;
- utrzymanie określonej ilości broni ręcznej i maszynowej do zwalczania nisko lecących celów powietrznych;
- przystąpienie do inżynieryjnej rozbudowy SO oraz planowych ukryć dla składów osobowych i sprzętu.

Po wprowadzeniu stanu pełnej gotowości bojowej, wszystkie siły i środki obrony powietrznej osiągają gotowość do natychmiastowego odparcia nalołów przeciwnika. W bezpośredniej obronie przeciwlotniczej rejonów osiągania pełnej gotowości bojowej, a zwłaszcza rejonów alarmowych i przemarszu do

nich powinna wziąć udział maksymalna ilość etatowych sił i środków OPL, a w rejonie alarmowym organizuje się OPL zgodnie z zasadami przyjętymi w systemie polowym. Jeżeli wojska osiągną pełną gotowość bojową bezpośrednio ze stałej gotowości bojowej, wówczas realizuje się również niewykonane przedsięwzięcia przewidziane dla stanu podwyższonej gotowości bojowej.

Ochrona i obrona naziemna /przeciwdywersyjna/

- organizowana w siłach zbrojnych ma na celu bezpośrednio zabezpieczenie jednostek lub obiektów militarnych przed wszelką działalnością zbrojną sił naziemnych przeciwnika jak np. grup dywersyjno-rozpoznawczych, zbrojnego podziemia itp. Organizuje się je z chwilą ogłoszenia stanu podwyższonej gotowości bojowej lub pełnej w rejonie stałej dyslokacji i w rejonie alarmowym lub zapasowym rejonie mobilizacji. W rejonie stałej dyslokacji jednostek obrona i ochrona polega na wzmocnieniu służb dyżurnych, wart wewnętrznych i garnizonowych oraz zorganizowaniu dodatkowych elementów ubezpieczenia /np. patroli/, rejonu koszar, garaży, parków sprzętu, magazynów, warsztatów itp. Ochronę i obronę pośrednią zwłaszcza na podejściach do tych rejonów lub obiektów wojskowych, znajdujących się poza garnizonem, zapewniają organa MO wspólnie ze służbą porządkowo-ochronną oddziałów samoobrony w ramach ogólnej ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego. W czasie przejścia jednostki do rejonu alarmowego /ZRM/ szczególną uwagę zwraca się na ochronę i obronę

newralgicznych obiektów komunikacyjnych oraz drogi przemarszu, organizuje się ochronę i obronę według zasad ubezpieczenia marszu. Pozostawiane przez jednostki wojskowe w garnizonie obiekty i misie wojskowe przekazuje się pod ochronę komend garnizonów, które organizują ją siłami pododdziałów ochrony formowanych na okres wojny. W garnizonach w których nie ma etatowych komend garnizonów do chwili ich sformowania ochronę obiektów wojskowych powierza się szefom wojskowej administracji koczarskiej. W tym celu wydziela się odpowiednią ilość żołnierzy przewidzianych na załóżki wojenne pododdziałów ochrony oraz nadwyżki żołnierzy rezerwy z procentu zabezpieczenia. Po zajęciu rejonu ochronę i obronę organizuje się według zasad obowiązujących wojsko na postoju. Jednostki wojskowe zajmujące z różnych przyczyn nieplanowane rejonny zobowiązane są nawiązać współpracę z terenowymi sztabami wojskowymi w celu zabezpieczenia obrony przeciwdywersyjnej. Ze strony wojska udział w obronie przeciwdywersyjnej mogą wziąć przede wszystkim jednostki manewrowe wojsk obrony wewnętrznej, obrony terytorialnej oraz siły wydzielone z innych jednostek okręgowych.

Maskowanie - celem maskowania może być wprowadzenie w błąd rozpoznania nieprzyjaciela co do charakteru działania wojsk i zamiarów militarnych oraz sugerowanie, że działalność ta ma charakter ćwiczebny lub demonstracyjny. W procesie osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej maskowanie jest przedsięwzięciem złożonym, uwarunkowanym sytuacją

polityczno-militarną i ogólną koncepcją /zamiarem/ maskowania rozwinięcia operacyjnego sił zbrojnych. Proces osiągania wyższych stanów gotowości bojowej może przebiegać pod pozorem ćwiczeń z wyjściami na poligony, prac w gospodarce narodowej i innych zamierzeń noszących znamiona działalności okresu pokojowego. Maskowanie wykonywanych przedsięwzięć polegać będzie głównie na stosowaniu maskowania bezpośredniego, czyli na:

- wyłączeniu oświetlenia zewnętrznego w koszarach i zaciemnieniu w budynkach;
- maskowaniu /ukryciu/ sprzętu bojowego przed osobami postronnymi;
- niedopuszczeniu do zbyt dużego wyprowadzenia sprzętu i ludzi z koszar;
- maskowaniu przejścia do rejonu alarmowego pod osłoną nocy bez świateł oraz w małych kolumnach pododdziałowych;
- ograniczeniu korespondencji telefonicznej i radiowej do niezbędnych potrzeb;
- ograniczeniu kontaktów żołnierzy służby zasadniczej z ludnością cywilną.

W całokształcie przedsięwzięć maskowniczych szczególną uwagę należy zwrócić na maskowanie przedsięwzięć mobilizacyjnych, w tym na organizację kontroli przybywających rezerwistów, aby zapobiec przedostaniu się do jednostki osób niepowołanych /celowo podstawionych/.

Szczególne znaczenie w pierwszych godzinach po zarządzeniu stanu podwyższonej gotowości bojowej -

wej na pełną skrytość działania oraz maskowanie radioelektroniczne w celu niedopuszczenia do wiadomych zmian w istniejącej sytuacji w okresie pokojowym. W okresie osiągnięcia stanu pełnej gotowości bojowej mogą być maskowane następujące przedsięwzięcia:

- poprawa położenia operacyjnego;
- zajmowanie rejonów alarmowych;
- rozmieszczenie wojsk w zasadniczych i zapasowych rejonach alarmowych;
- rozwijanie polowego systemu dowodzenia;
- przewozy wojsk;
- ewakuacja środków materiałowych i sprzętu;
- przyjęcie zasadniczego uzupełnienia rezerw osobowych i środków transportowych.

W przypadku ogłoszenia powszechnej mobilizacji maskowanie operacyjne przyjmuje inny charakter, a cele maskowania mogą być sprowadzone do ukrycia kierunków działania, zapewnienia żywotności wojsk i zmniejszenia strat od ewentualnych uderzeń nieprzyjaciela.

Zabezpieczenie procesu mobilizacyjnego

Głównym celem tego rodzaju zabezpieczenia jest zapewnienie bezkolizyjnego i ściśle w ustalonych terminach dopływu do oddziałów żołnierzy rezerwy oraz środków transportowych i maszyn pobieranych przez wojsko z gospodarki narodowej, jak również organizacyjne ujęcie tych sił i środków dla uzyskania nakazanego stanu gotowości bojowej. W zakresie ustalenia i zapewnienia odpowiednich potrzeb

mobilizacyjnych na szczeblu oddziału, sztab jednostki wojskowej ustala je z właściwymi Wojskowymi Komendami Uzupełnień oraz WSzW. Koordynują one realizację zadań terenowych organów administracji państwowej oraz jednostek gospodarki narodowej, wykonywanych na rzecz mobilizacji sił zbrojnych.

Do głównych zadań wykonywanych przez jednostki organizacyjne sił pozamilitarnych na rzecz mobilizacji sił zbrojnych należy:

- przygotowanie akcji kurierskiej i posłań - czej w celu doręczenia dokumentów powołania żołnierzom rezerwy będącym na przydziałach mobilizacyjnych oraz dysponentom pobieranych dla wojska środków transportowych i maszyn;

- dowóz żołnierzy rezerwy do punktów zbiórek oraz ochrona tych punktów;

- dowóz żołnierzy rezerwy oraz dostarczenie środków transportowych i maszyn do jednostek;

- zaspokojenie w tym okresie innych potrzeb wojska w ramach świadczeń osobowych i rzeczowych na rzecz obrony kraju.

Do zadań zabezpieczenia procesu mobilizacji będą zaangażowane i inne siły pozamilitarne. Na przykład wzrost liczby pojazdów samochodowych w rolnictwie umożliwia użycie ich w ramach świadczeń rzeczowych do zadań związanych z organizacją akcji posłańczej oraz dowozu rezerwistów z terenów wiejskich. W procesie przekazywania siłom zbrojnym środków transportowych i maszyn z gospodarki narodowej dysponenti tych środków zaangażowani będą do przysto-

sowania ich do eksploatacji w wojsku. Polega to na sprawdzeniu stanu technicznego i uzupełnieniu wyposażenia, zamalowaniu znaków i emblematów firmowych, a namalowaniu numerów rejestracyjnych, za- instalowaniu ławek na pojazdach przeznaczonych do przewozu ludzi, maskowaniu świateł oraz skompletowaniu dokumentów na przekazywane środki transportowe i maszyny. Rola WKU sprowadzać się będzie do sprawdzania w toku kontroli stanu przygotowań w tym względzie. Rola dowództw oddziałów i pododdziałów polegać będzie głównie na organizacyjnym ujęciu zgłaszających się żołnierzy rezerwy i zorganizowaniu zajęć doskonalących. Przyjęte przez jednostkę wojskową środki transportowe i maszyny powinny być niezwłocznie wykorzystane tak w pododdziałach, jak i w skali całej jednostki do ewakuacji uzbrojenia i innych zapasów do rejonu alarmowego lub do przewiezienia tych zapasów na kierunek działania jednostki.

Zabezpieczenie materiałowe, techniczne i medyczne

Materiałowo-techniczne zabezpieczenie osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej oddziałów jest integralną częścią ogółu przedsięwzięć wykonywanych w ramach mobilizacyjnego rozwinięcia jednostki. Realizuje się je w celu wyposażenia tych jednostek w należne im według etatów, tabel i norm należności czasu wojennego uzbrojenie, sprzęt techniczno-wojskowy i materiały, Potrzeby mobilizacyjne od -

działu dla zabezpieczenia osiągnięcia stanu pełnej gotowości bojowej obejmują:

- uzbrojenie i sprzęt techniczno-wojskowy określony w etatach i tabelach należności czasu wojennego, w tym jako "ZN" uzbrojenie i sprzęt stanowiące różnicę między należnością wojenną, a pokojową;

- materiały techniczne i zestawy remontowe zabezpieczające potrzeby na 3 dni walki.

Potrzeby mobilizacyjne zabezpiecza się poprzez:

a/ zaliczenie na pokrycie potrzeb mobilizacyjnych uzbrojenia i sprzętu techniczno-wojskowego użytku bieżącego;

b/ zgromadzenie środków materiałowo-technicznych w zapasach nienaruszalnych, niezniżaalnych i doraźnych w ilościach:

- amunicji do broni strzeleckiej i artyleryjskiej - 0,8 jo
- amunicji plot i czołgowej - 1,5 jo
- ppanc pociski kierowane - 2,0 jo
- benzyna motorowa 1,25 jn plus 0,25 jn zapas doraźny i olej napędowy do transporterów;
- olej napędowy dla czołgów i ciągników 1,5 jn plus 0,2-0,5 jn zapas doraźny;
- żywność - 5 rdz plus 2 rdz zapas doraźny i 1 rdz "P";

c/ pobór z gospodarki narodowej środków transportowych, maszyn inżynieryjnych i innych urządzeń oraz ustalonych materiałów powszechnego użytku.

Pułk zmechanizowany, czy pułk czołgów są oddziałami gospodarczymi we wszystkich działach zaopatrzenia. Prowadzą one w każdym z działów samodzielnie gospodarstwo i są zaopatrywane przez dywizyjny organ zaopatrzenia, składnice okręgowe lub centralne. W jednostkach rozwiniętych i o niepełnych stanach osobowych utrzymuje się ruchome i doraźne zapasy materiałowe na środkach transportowych lub w magazynach jednostek. O załadunku zapasów środków żywnościowych, materiałów sanitarnych oraz przedmiotów mundurowych, decyduje odpowiednio do sytuacji dowódca jednostki. Na posiadanych środkach transportowych przeznaczonych do przewożenia zapasów ruchomych utrzymuje się załadowane należne ilości amunicji, mps oraz zestawów części zamiennych zaopatrzenia technicznego. Na każdy samochód i każdy rejs opracowuje się asygnatę w 3 egzemplarzach dla kierowcy, magazyniera i szefa służby, która stanowi dla przewożącego list przewozowy, służący do kontroli i rozliczenia się z przełożonymi. Na samochodach załadowanych zapasami przechowuje się 1 egz. asygnaty. Pojazdy przewidziane pod załadunek żywności, materiałów sanitarnych, przedmiotów zaopatrzenia mundurowego i pozostałych rodzajów zaopatrzenia - wykorzystuje się na zabezpieczenie szkolenia i bieżących potrzeb gospodarczych. W jednostkach skadrowanych wykorzystuje się wszystkie możliwe warunki do załadunku na środki transportowe, przede wszystkim amunicji, mps i środków zaopatrzenia technicznego. Zapasy materiałowe we

wszystkich działach zaopatrzenia, które z uwagi na brak odpowiednich warunków nie mogą być utrzymywane na środkach transportowych, przechowuje się w pomieszczeniach magazynowych w sposób zapewniający szybkie ich wydawanie i ewakuację.

Rozmieszczenie i ułożenie zapasów w magazynach dostosowuje się do zapewnienia kolejności wydawania pododdziałom i jednostkom mobilizowanym oraz według rzutów ewakuacyjnych, a każdy rzut odpowiednio do zaplanowanych środków transportowych i kolejności załadowania zasobników, skrzyń, worków itp.

Do ewakuacji zapasów materiałowych celowo jest wyznaczyć zespoły załadowcze. Można wykorzystać żołnierzy z procentu zabezpieczenia stawiennictwa lub powołanych w ramach świadczeń osobistych. Wozy bojowe i inne pojazdy mechaniczne rozmieszcza się w miejscach parkowania w sposób umożliwiający szybkie ich uruchomienie i bezkolizyjne opuszczenie miejsc stałej dyslokacji z zachowaniem warunków bhp i ppoż. Bardzo ważną cechą materiałowo-technicznego zabezpieczenia jest sprawne i szybkie przyjmowanie i wyposażenie żołnierzy. W tym celu w magazynach pododdziałów przechowuje się jako "ZN" pełny zestaw umundurowania, uzbrojenia i wyposażenia osobistego rezerwistów przewidzianych na uzupełnienie *vacatów* oraz na mobilizacyjne rozwinięcie pododdziału. Przechowany zestaw mundurowy, uzbrojenie i wyposażenie jest odpowiednio dopasowane i zgodnie z książką ewidencyjną ułożone. W zależności od wa-

runków bardzo często materiały te znajdują się w workach lub powieszono są na wieszakach. Zaś w plecaku /oddzielnie/ znajdują się koc, bielizna osobista, przybory do czyszczenia i mycia. Co się tyczy broni, masek gaz i sprzętu inż.-sap. ułożone są zgodnie z numeracją w typowych skrzyniach przeznaczonych do tego celu. Takie przygotowanie pozwoli sprawnie i szybko przyjąć należne potrzeby żołnierzy rezerwy. Dla żołnierzy rezerwy powołanych w ramach mobilizacyjnego rzutu alarmowego rację żywnościową "P" często przechowuje się na punkcie kontroli stawiennictwa /biuro przepustek/ a kierowncom powoływanych w tym trybie na PKT. Dla pozostałych żołnierzy rezerwy oraz żołnierzy etatu pokojowego rację żywnościową "P" przechowuje się i wydaje w pododdziałach. Tam gdzie nie ma odpowiednich warunków przechowuje się w magazynie oddziału - z wydzieleniem na pododdziały, pobiera się je w odpowiednim czasie /zgodnie z planem pobierania/ i wydaje w pododdziałach. Jednostki rozwinięte, które osiągnęły pełną gotowość bojową poza miejscem stałej dyslokacji, całość mienia należnego im według etatów, tabel i norm należności czasu wojennego zabierają ze sobą. Mienie to ujmuje się w zawczasu opracowanych i ciągle aktualizowanych zestawieniach. Jednostki skadrowane w pierwszej kolejności ewakuują sprzęt i materiały stanowiące indywidualne wyposażenie żołnierzy i jedną rację żywnościową "P", w drugiej - zasadniczy sprzęt jednostki i pozostałe materiały zgodnie z planem ewakuacji.

W celu sprawnej ewakuacji należy magazyny przygo-
tować do tego. Wykonuje się odpowiednie rampy, po-
chylnie a głównie w ramach świadczeń rzeczowych za-
potrzebowuje się mechaniczne podnośniki, dźwigi itp.
W czasie stopniowego narastania gotowości bojowej
nadwyżki mienia pododdziałów przed opuszczeniem
miejsc stałej dyslokacji zdaje się do magazynów je-
dnostki.

**Do zadań medycznego zabezpieczenia w jednost-
kach należy między innymi:**

- odesłanie chorych do szpitali oraz skiero-
wanie z izby chorych jednostki do pododdziałów zoł-
nierzy nie wymagających dalszego leczenia;

- zwolnienie łóżek w szpitalach wojskowych w
drodze wypisu osób cywilnych i członków rodzin
wojskowych nie wymagających bezwzględnej hospita-
lizacji.

Z chwilą wprowadzenia stanu pełnej gotowości
bojowej pobrać należy krew konserwowaną z batalio-
nów medycznych. Wydanie pododdziałom opatrunków o-
sobistych oraz przygotowanie zapasów medycznych wy-
konuje się zgodnie z harmonogramem czynności na
okres podwyższonej i pełnej gotowości bojowej.

III. KIEROWANIE PROCESEM OSIĄGANIA WYŻSZYCH STANÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ I MOBILIZACYJNEGO ROZWINIĘ- CIA ODDZIAŁU

Rozdział ten celowo został ujęty w końcowej części skryptu, ponieważ poprzednie rozdziały przedstawiają mechanizm pracy oraz rolę dowódcy w realizacji przedsięwzięć z zakresu planowania a następnie rozwinięcia oddziału. Na tle tych przedsięwzięć zwracam uwagę na kierowanie procesem osiągania wyższych stanów gotowości bojowej, a więc przedsięwzięciami przyjęcia rezerwistów i środków transportowych, a następnie bezkolizyjne osiągnięcie pełnej gotowości do wykonania nakazanego zadania. Z tego wynika, że kierowanie procesem mobilizacyjnego rozwinięcia oddziału jest zasadniczym zadaniem przede wszystkim dowódcy i sztabu. Wprawdzie już w toku mobilizacyjnego rozwijania sztab może rozwiązywać pewne problemy operacyjne /bojowe/, tym niemniej aż do momentu osiągnięcia pełnej gotowości bojowej przez oddział uwaga sztabu musi być skupiona przede wszystkim na kierowaniu mobilizacją. Można by odpowiedzieć na pytanie co to jest kierowanie mobilizacją? /osiąganiem wyższych stanów gotowości bojowej/.

Kierowanie mobilizacją jest to zespół czynności i przedsięwzięć, podejmowanych w celu sprawnego i terminowego przeprowadzenia mobilizacji oddziału. Kierowanie rozpoczyna się z chwilą otrzymania zarządzenia /sygnału/ i trwa aż do momentu zakończenia mobilizacji oraz osiągnięcia przez oddział pełnej gotowości bojowej.

Kierowanie mobilizacją obejmuje następujące podstawowe przedsięwzięcia:

- uruchomienie mobilizacji oraz przedsięwzięć zabezpieczających mobilizacyjne rozwinięcie oddziału;
- zbieranie i analizowanie meldunków mobilizacyjnych oraz dokonywanie oceny zaistniałych sytuacji;
- podejmowanie, na podstawie analizy i oceny aktualnej sytuacji, niezbędnych decyzji i przekazywanie ich do wykonawców;
- opracowanie i przekazywanie zarządzeń mobilizacyjnych do wykonawców;
- przeprowadzanie systematycznych kontroli w celu sprawowania nadzoru i udzielania pomocy podległym pododdziałom w toku mobilizacji;
- koordynowanie działań z terenowymi organami administracji wojskowej i państwowej oraz organizacjami społeczno-politycznymi w celu zapewnienia sprawnego wydzielania rezerw osobowych i materiałowych z gospodarki narodowej dla potrzeb wojska;
- ciągłe analizowanie rozwoju sytuacji polityczno-wojskowej i odpowiednie reagowanie na przebieg mobilizacyjnego rozwijania oddziału;
- informowanie podwładnych i sąsiadów o przebiegu mobilizacji;
- opracowanie i przesyłanie meldunków mobilizacyjnych do sztabu związku taktycznego.

Kierowania mobilizacją dokonuje się w oparciu o właściwie zorganizowany system dowodzenia na pod-

stawie opracowanych planów osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej lub planów zabezpieczenia mobilizacyjnego rozwinięcia oddziałów. Dla sprawnego kierowania procesem osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej na wszystkich szczeblach dowodzenia wyznacza się w czasie pokoju i utrzymuje w gotowości do wykonania zadań.

Zespół Kierowania Procesem Osiągania Wyższych Stanów Gotowości Bojowej na szczeblu oddziału w składzie 5-7 oficerów na czele z szefem sztabu oddziału. /Zadania zespołu przedstawiłem w skrypcie nt. Mob. rozw. oddz./. W oddziałach w skład zespołów oprócz oficerów z dowództwa wchodzi również przedstawiciele wojskowych komend uzupełnień. Zespoły te kierują całokształtem przedsięwzięć osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej, w tym również realizacją przedsięwzięć mobilizacyjnych przy pomocy PKI i PRT. Poborem z rezerw i terminowym uzupełnianiem mobilizowanych jednostek kierują terenowe organa uzupełnień. Ośrodkami kierowania zabezpieczeniem mobilizacyjnym wojsk w tych organach są punkty kierowania mobilizacją, które oprócz zadania zabezpieczenia mobilizacji jednostek wojskowych na administrowanym terenie mogą kierować mobilizacyjnym rozwinięciem jednostek powierzonych im do sformowania. Punkty te uruchamia się z chwilą wprowadzenia wyższych stanów gotowości bojowej lub zależnie od potrzeb, na oddzielne zarządzenie szczebla nadrzędnego, względnie decyzji właściwego szefa wojewódzkiego sztabu wojskowego /komendanta WKU/.

Rola zespołu kierowania osiągnięciem wyższych stanów gotowości bojowej jest niezwykle istotna w każdej sytuacji, lecz szczególnego znaczenia nabiera w warunkach zakłócenia systemu mobilizacyjnego bezpośrednim oddziaływaniem nieprzyjaciela. W tych warunkach zespół kierowania musi działać samodzielnie, wykorzystując wszystkie możliwości dla osiągnięcia przez pułk i jednostki mobilizowane pełnej gotowości bojowej.

Zdolność jednostek skadrowanych do działań może być osiągnięta tylko po uprzednim mobilizacyjnym ich rozwinięciu. Dlatego też główny wysiłek działania w czasie pokoju musi być skupiony na planowaniu i kierowaniu realizacją przedsięwzięć mobilizacyjnych, ciągłym doskonaleniu procesu kierowania, wypracowania takich form i metod kierowania osiągnięciem wyższych stanów gotowości bojowej, by odpowiadały różnym warunkom i sytuacji, w których będą realizowane wyższe stany gotowości bojowej.

IV. ROLA I ZADANIA TERENOWYCH ORGANÓW ADMINISTRACJI PAŃSTWOWEJ I WOJSKOWEJ W ZAKRESIE ZABEZPIECZENIA POTRZEB MOBILIZACYJNYCH ODDZIAŁU /JEDNOSTKI WOJSKOWEJ/

Wprowadzona ustawą z dnia 28 maja 1975 roku reforma terenowych organów władzy i administracji stanowi kolejny, ważny etap realizacji uchwały VI Zjazdu PZPR w sprawie unowocześnienia struktury państwa.

Podstawowe założenia tej reformy, takie jak:

- ustalenie dwustopniowego podziału administracyjnego;
- zdecentralizowanie zadań i uprawnień;
- zbliżenie ośrodków centralnej dyspozycji do podstawowych ogniw kierowania i zarządzania.

Spowodowały również określone reperkusje w mechanizmach funkcjonowania obronności PRL. Można więc przyjąć, że obronność to jeden z istotnych elementów całokształtu polityki państwa, mający na celu stworzenie warunków do jego obrony na każdym odcinku, na którym może nastąpić zagrożenie, obejmujący nie tylko sensu stricto problemy militarne, lecz także związane z funkcjonowaniem państwa jako społecznej struktury organizacyjnej, jego ekonomiki oraz szeroko rozumianej obrony i ochrony ludności, dóbr materialnych i kulturalnych. Warto jednak przypomnieć, że podstawowe funkcje aparatu administracyjno-gospodarczego w dziedzinie umacniania obronności dotyczą przede wszystkim:

- realizacji zadań na rzecz sił zbrojnych;
- przygotowania organów i podległych jedno -
stek do funkcjonowania na wypadek wojny oraz rea -
lizacji zadań obronnych w okresie narastania zagro -
żenia i w czasie wojny;
- niezbędnych przygotowań w sferze organizacji
i zapewnienia ciągłości funkcjonowania obrony cywil -
nej;
- szkolenia obronnego obejmującego urzędy, in -
stytucje i zakłady podległe organom terenowym oraz
ogółu ludności.

Problemy dotyczące konkretnej działalności, w ramach której realizowane są te funkcje zawierają się w odpowiednich dokumentach organizacyjno-mobilizacyjnych i w zakresach działania. Jednym z podstawowych dokumentów jest uchwała KOK nr 01/75 z dnia 17.04.1975 w sprawie gotowości obronnej PRL. W uchwale mówi się, że w celu zapewnienia zdolności PRL, w sojuszu z państwami Układu Warszawskiego, do skutecznego przeciwstawienia się każdej ewentualnej agresji militarnej ze strony sił imperializmu oraz określenia warunków do planowania przygotowań obronnych na podstawie art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 21.11.1967 r. "O powszechnym obowiązku obrony PRL"/Dziennik Ustaw z 1967 r. Nr 44 poz. 220 z późniejszymi zmianami/ KOK uchwała co następuje:

Ustanawia się:

- Stałą gotowość obronną państwa;
- Podwyższoną gotowość obronną państwa;
- Pełną gotowość obronną państwa.

Ponadto z decyzją KOK z dnia 15.12.1975 /za - rządzenia ministrów Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych oraz Łączności/ w przepisach ogólnych przyjęto określać:

1. Terenowe organa administracji państwowej stopnia wojewódzkiego - należy rozumieć wojewodę, prezydenta miasta stopnia wojewódzkiego.
2. Terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego należy rozumieć prezydenta lub naczelnika miasta, naczelnika gminy, miasta i gminy, a w mieście wydzielonym na dzielnice - naczelnika dzielnicy.
3. Urząd terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego - należy rozumieć urząd miejski, biuro urzędu gminy, miasta i gminy a w mieście wydzielonym na dzielnice - urząd dzielnicowy.
4. Wojewódzki Sztab Wojskowy /WSzW/ jest organem wojskowym do wykonania zadań przewidzianych w ustawie z dnia 21.11.67 oraz innych zadań określonych przez MON. Uprawnionym do zgłaszania organom administracji państwowej wszelkie potrzeby związane z realizacją zadań sił zbrojnych oraz innych zadań obronnych na obszarze województwa.

WSzW powołany jest do wykonywania funkcji:

1. Organu administracji wojskowej stopnia podstawowego w zakresie pokojowego i mobilizacyjnego uzupełniania sił zbrojnych, formacji samoobrony i jednostek przewidzianych do militaryzacji, administrowania rezerwami osobowymi i środkami

transportowymi, zabezpieczenia mobilizacyjnego rozwinięcia określonych jednostek wojskowych oraz wykonywania innych zadań wynikających z przepisów o powszechnym obowiązku obrony PRL.

2. Terenowego ogniwa wojskowego do spraw operacyjnego przygotowania i organizacyjnego zabezpieczenia na obszarze województwa zadań związanych z przegrupowaniem wojsk, ochroną ustalonych obiektów i realizacji innych przedsięwzięć wynikających z potrzeb sił zbrojnych oraz współdziałania z właściwymi organami układu pozamilitarnego w dziedzinie wykonywania powierzonych im zadań obronnych.

W zakresie całokształtu swej działalności WSzW podlega dowódcy właściwego OW. Nadzór nad całokształtem działalności WSzW z ramienia dowódcy OW sprawuje szef sztabu OW. Nadzór specjalistyczny sprawują właściwi zastępcy dowódcy OW.

Do głównych zadań wojewódzkiego sztabu wojskowego należy:

1. Prowadzenie pracy partyjno-politycznej i umacnianie więzi ludowego Wojska Polskiego ze społeczeństwem.
2. Rozpracowywanie przedsięwzięć operacyjnych i szkoleniowych.
3. Planowanie zadań mobilizacyjnych, uzupełnień oraz administracja rezerw osobowych i środków transportowych.
 - a/ w zakresie należącym do wydziału mobilizacji i uzupełnień WSzW;

- b/ w zakresie należącym do WKU w sprawach mobilizacyjnych;
- c/ w sprawach poboru i uzupełnienia wojsk;
- d/ w sprawach prognozowania, ewidencji i sprawozdawczości;
- e/ w sprawach szkolenia poborowych i przedpoborowych w ramach przysposobienia obronnego młodzieży pozaszkolnej;
- f/ w sprawach rekrutacji kandydatów do wojskowych szkół zawodowych;
- g/ w sprawach finansowych i prawnych.

Do szczegółowych zadań WSzW należą:

- a/ utrzymywanie ścisłej współpracy z terenowymi organami administracji państwowej stopnia wojewódzkiego i podstawowego i ich urzędami w sprawach realizacji przez te organa zadań związku z przygotowaniem i zabezpieczeniem mobilizacyjnym rozwinięciem jednostek wojskowych rozmieszczonych na obszarze województwa /przechowywanie dokumentów powołania, organizowanie i uruchamianie akcji kurierskiej i posłańczej, organizowanie przewozu żołnierzy rezerwy/;
- b/ koordynowanie oraz sprawowanie nadzoru nad planowaniem mobilizacyjnym w podległych WKU, a także w jednostkach administracji państwowej i gospodarki społecznej, wykonujących zadania lub świadczących usługi na rzecz sił zbrojnych;
- c/ zapewnienie warunków do kierowania procesu zabezpieczenia mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych, rozmieszczonych i czasowo przebywających na terenie województwa;

- d/ opracowanie zbiorczych planów świadczeń osobowych i rzeczowych dla mobilizacyjnych potrzeb jednostek wojskowych;
- e/ sprawowanie nadzoru nad realizacją przez WKU zadań związanych z uzupełnieniem potrzeb mobilizacyjnych wojsk stanem osobowym, środkami transportowymi i maszynami z gospodarki narodowej;
- f/ organizowanie i prowadzenie akcji mianowań na wyższe stopnie wojskowe oraz nadawanie odznaczeń państwowych i resortowych żołnierzom nie będącym w czynnej służbie wojskowej;
- g/ nadzorowanie i kontrolowanie prac dotyczących uaktualnienia planów akcji kurierskiej i posłańczej oraz planów przewozu żołnierzy rezerwy do czynnej służby wojskowej z natychmiastowym stawiennictwem - sporządzanych przez terenowe organa administracji państwowej stosownie do potrzeb związanych z zabezpieczeniem terminowego dostarczenia uzupełnienia do mobilizacyjnie rozwijanych jednostek na obszarze administrowanym przez WSZW;
- h/ ustalenie z terenowymi organami administracji państwowej szczegółowych norm czasowych dotyczących doręczenia dokumentów powołania za pośrednictwem akcji kurierskiej i akcji posłańczej oraz w zakresie przewozów żołnierzy rezerwy powołanych do czynnej służby wojskowej z natychmiastowym terminem stawiennictwa, mając na względzie zapewnienie dostarczenia pełnego /100%/uzu-

pełnienia do jednostek lub określonych miejsc stawiennictwa.

Zgodnie z Dziennikiem rozkazów tajnych nr 6 z dn. 31.12.1975 r. zostały ustalone normy czasowe doręczenia dokumentów powołania za pośrednictwem akcji kurierskiej i akcji posłańczej oraz w zakresie przewozów żołnierzy rezerwy. Paragraf 24 pkt 1 ustala ogólne normy czasowe, które wynoszą dla:

1. Zorganizowania akcji kurierskiej i przekazania dokumentów powołania za pośrednictwem kurierów do wszystkich terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego objętych zasięgiem działania tej akcji od 1-2 godz.
2. Zorganizowania akcji posłańczej od 1-2 godz.
3. Doręczenia adresatom dokumentów powołania za pośrednictwem posłańców:
 - a/ uprzednio przekazanych na przechowanie od 2-3 godz.
 - b/ przekazanych w ramach akcji kurierskiej do 2 godz.
4. Dowozu żołnierzy rezerwy powołanych do czynnej służby wojskowej - organizowanego w ramach rzutu alarmowego do 6 godz.
5. Dowozu żołnierzy rezerwy powoływanych poza tym rzutem - organizowanego:
 - a/ na obszarze administrowanym przez WКУ - do 12 godz.
 - b/ na obszarze administrowanym przez WSzW - do 14 godz.
 - c/ poza granice województwa - do 16 godz.

Czasokresy liczą się od chwili otrzymania sygnału, zaś od pkt. 3 od chwili otrzymania dokumentów powołania w ramach akcji kurierskiej.

Wojskowa Komenda Uzupełnień /WKU/ jest jednostką sił zbrojnych występującą w strukturze organizacyjnej jako terenowa delegatura WSzW, spełniająca funkcję terenowego organu wojskowego administrowanego obszaru /rejonu, miasta, dzielnicy/ w zakresie zadań związanych z administrowaniem rezerwami osobowymi i środkami transportowymi oraz maszynami, zabezpieczeniem mobilizacyjnego rozwinięcia określonych jednostek wojskowych, uzupełnieniem stanów osobowych i potrzeb środków transportowych oraz maszyn inżynierskich sił zbrojnych, jednostek zmilitaryzowanych i formacji samoobrony, zabezpieczeniem wykonania zadań przez jednostki operacyjne i OTK w granicach administrowanego terenu i powszechną samoobronę ludności jak też w zakresie wykonywania innych zadań wynikających z ustawy o powszechnym obowiązku obrony PRL lub z rozkazów ministra Obrony Narodowej.

Do zadań WKU należy w szczególności:

- opracowanie planu zabezpieczenia mobilizacyjnego rozwinięcia nakazanych jednostek wojskowych;

- prawidłowe według ustalonych dyrektyw, wytycznych i rozkazów uzupełnienie sił zbrojnych stanem osobowym i środkami transportowymi ilości zgłoszonych przez jednostki potrzeb;

- orientacja o stanie zasobów osobowych i

środków transportowych, kształtowania się tych zasobów i możliwości gromadzenia dla potrzeb mobilizacyjnych;

- opracowanie wspólnie z organami terenowymi administracji państwowej planu akcji kurierskiej na administrowanym terenie, uwzględniając w tym planie przede wszystkim system powiadamiania /przekazywania sygnałów/ o zarządzeniu mobilizacji, realizacji zadań przez placówki pocztowe i organa MO;

- przygotowanie WKU do działalności i funkcjonowania w ramach zakłóceń spowodowanych oddziaływaniem nieprzyjaciela oraz w tym celu opracowanie skróconej dokumentacji mobilizacyjnej z przeznaczeniem do zdeponowania w czasie pokoju w wyznaczonym zastępczym WKU i utrzymanie tej dokumentacji w stanie uaktualnionym. Opracowanie do celów z tym związanych planów odtwarzania ewidencji;

- stworzenie warunków do przekazania sygnałów o zarządzeniu mobilizacji wszystkich cywilnych zakładów pracy formujących jednostki wojskowe, jak też społeczne zakłady służby zdrowia i instytucje świadczące usługi na rzecz sił zbrojnych;

- deponowanie dokumentów powołania w urzędach miejskich i gminach oraz posterunkach MO. Posiadanie planu rozplakatowania obwieszczeń o zarządzeniu mobilizacji i podawania komunikatów na administrowanym terenie;

- organizowanie szkoleń, zajęć praktycznych, treningów z urzędami miast i gmin oraz zakładami pracy w zakresie powiadamiania, dowozu, wykonywa -

nia świadczeń współdziałania w doborze osób na kurierów i posłańców;

- prowadzenie kontroli jednostek organizacyjnych gospodarki narodowej, zakładów pracy, służby zdrowia w zakresie przygotowania do realizacji zadań mobilizacyjnych;

- organizowanie szkolenia kadry i pracowników cywilnych w zakresie znajomości i praktycznego wykonywania przewidzianych planem zadań mobilizacyjnych;

- opracowanie dokumentacji oraz stworzenie optymalnych warunków do pracy punktu kierowania mobilizacją /w miarę możliwości stworzenie warunków do wykonywania zadań przy pomocy urządzeń mechanicznych/;

- opracowanie i utrzymanie w gotowości do działania planów małej akcji kurierskiej;

- posiadanie systemu i planu awaryjnego uzupełniania wojsk przez WKU w okresie mobilizacyjnego rozwijania i przegrupowania;

- organizacyjne zajęcie oraz opracowanie systemu, form i zasad funkcjonowania RPZb., który powinien realizować przede wszystkim zamierzenia związane z bieżącym i kompleksowym uzupełnieniem strat oraz uzupełnieniem nakazanych już w czasie wojny jednostek wojskowych;

- określenie systemu i zadań zespołowi kierowania mobilizacją i oficerom kierunkowym oraz oficerom wyznaczonym do dokonywania kontroli stawiennictwa w jednostkach wojskowych;

- zabezpieczyć potrzeby gospodarki narodowej w zakresie potrzeb reklamacji, jednostek zmilitaryzowanych i OC;

- znać zadania mobilizacyjne ościennych WKU, w których otrzymano zadania przechowywania skróconej dokumentacji mobilizacyjnej. Zaplanować ewentualne przejście i realizację tych zadań przy pomocy własnej kadry;

- utrzymywanie kartoteki z dokumentami powołania oraz aktualnego rozliczenia i utrzymywania danych do akcji kurierskiej urzędów miejskich i gminnych. Utrzymywanie współpracy i kontaktów z organami ewidencji i kontroli ruchu ludności w celu utrzymania aktualności kartoteki;

- utrzymywanie procentu zabezpieczenia sta-
wienictwa żołnierzy rezerwy na przydziałach mobilizacyjnych;

- utrzymywanie i zabezpieczenie potrzeb nakładki i awaryjnego uzupełnienia dla jednostek wojskowych;

- przestrzeganie obowiązku kierowania żołnierzy rezerwy do badań na nosicielstwo w wyznaczonych na stanowiska związane ze służbą żywnościową;

- kierowanie żołnierzy rezerwy będących na przydziałach mobilizacyjnych na ćwiczenia doskonalące i jednodniowe według zapotrzebowań jednostek i planów rocznych;

- posiadanie planów rotacji żołnierzy na przydziałach mobilizacyjnych;

- utrzymywanie planów kształtowania się zas-

bów i gromadzenia rezerw dla potrzeb terytorial -
nych, oraz opracowywanie danych empirycznych do po-
trzeb prognozowania, kształtowania się tych zaso-
bów;

- realizowanie zadań związanych z udzieleniem
żołnierzom rezerwy reklamacji z urzędu i grupowej
/ewentualnie indywidualnej/ według ustalonych li-
mitów wiążąc te sprawy z potrzebami sił zbrojnych.

Doręczenie dokumentów powołania przez urzędy pocztowo-telekomunikacyjne

Urzędy pocztowo-telekomunikacyjne doręczają
dokumenty powołania ~~przekazane im~~ bezpośrednio przez
WKU albo terenowe organa administracji państwowej
stopnia podstawowego i posterunki MO, jeżeli doku-
menty te zostały złożone na przechowanie w urzędach
tych organów i posterunkach. Terenowe organa admi-
nistracji państwowej stopnia podstawowego oraz po-
sterunki Milicji-Obywatelskiej otrzymują z WKU
zlecenie przekazania dokumentów powołania urzędom
pocztowo-telekomunikacyjnym. Dokumenty powołania
przekazane bezpośrednio urzędem pocztowo-telekomu-
nikacyjnym przez organa WKU, terenowe organa admi-
nistracji państwowej stopnia podstawowego i poste-
runki MO do godziny 8.00 danego dnia, winny być
doręczone adresatom do ich miejsc zamieszkania lub
zatrudnienia w tym samym dniu do godziny 15.00. Urzę-
dy pocztowo-telekomunikacyjne w razie otrzymania
telefonicznego zawiadomienia przed godziną 8.00 od
organów ww. są obowiązane wstrzymać wysłanie dorę-
czycieli w teren do czasu przekazania im dokumentów

powołania. Dokumenty powołania przekazane po godzinie 8.00 winny być doręczone w godzinach popołudniowych tego samego dnia, a najpóźniej w ciągu 26 godzin od chwili ich przekazania.

Urzędy pocztowo-telekomunikacyjne rozliczają się z doręczenia dokumentów powołania najpóźniej w ciągu 26 godzin od chwili ich otrzymania, informując WKU /bezpośrednio lub telefonicznie/ o doręczeniu dokumentów powołania /bez względu na to, który organ przekazał im te dokumenty/. W razie niedoręczenia dokumentu podaje się przyczyny, które uniemożliwiły jego doręczenie.

Zadania WSzW i WKU służą jednostkom wojskowym w celu osiągnięcia przez siły zbrojne pełnej gotowości bojowej w najkrótszym czasie. Aby były zdolne w każdej chwili i w najbardziej skomplikowanej sytuacji odeprzeć i udaremnić każdą agresję, niezależnie od tego, jakie by w tym celu zostały zastosowane środki i sposoby ich użycia, aby szybko zadać nieprzyjacielowi miażdżące uderzenie i stworzyć w ten sposób sprzyjające warunki do pomyślnego prowadzenia dalszych działań. W celu wykonania powyższego zadania WSzW w szczególności odpowiadający jest za należyte administrowanie zasobami rezerw osobowych i środków transportowych /maszyn/ znajdujących się na ewidencji podległych wojskowych komend uzupełnień, jak również prawidłowe wykorzystanie tych zasobów dla potrzeb pokojowego i mobilizacyjnego uzupełnienia wojsk.

Materiały źródłowe i pomocnicze

1. Wytyczne mobilizacyjne, cz. I, Sztab Generalny 531/71.
2. Wytyczne mobilizacyjne, cz. IX, Sztab Generalny 790/76.
3. Wytyczne mobilizacyjne, cz. X, Sztab Generalny 800/76.
4. Skrypt nr 022019 "Wzory dokumentów planu osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej".
5. Skrypt nr 016603 "Podstawowe założenia systemu mobilizacyjnego rozwinięcia sił zbrojnych".
6. Ramowy Zakres Działania WSzW nr 018324 Biblioteka Główna /dz. tajny/.
7. Biuletyn Informacyjny nr 3/87/1968.
8. Biuletyn Informacyjny nr 2/11/1973.
9. Doświadczenia z ćwiczeń i uwagi dowódców jednostek wojskowych z 1 DZ i 3 DZ.

Wydrukowano w 160 egz.

Egz.nr 1-150 Bibl. Gł. OZS

Egz.nr 151-160 Bibl. CDO

Wyk. ppłk SZMACIŃSKI

Druk: PK, dn. 22.10.77 r.

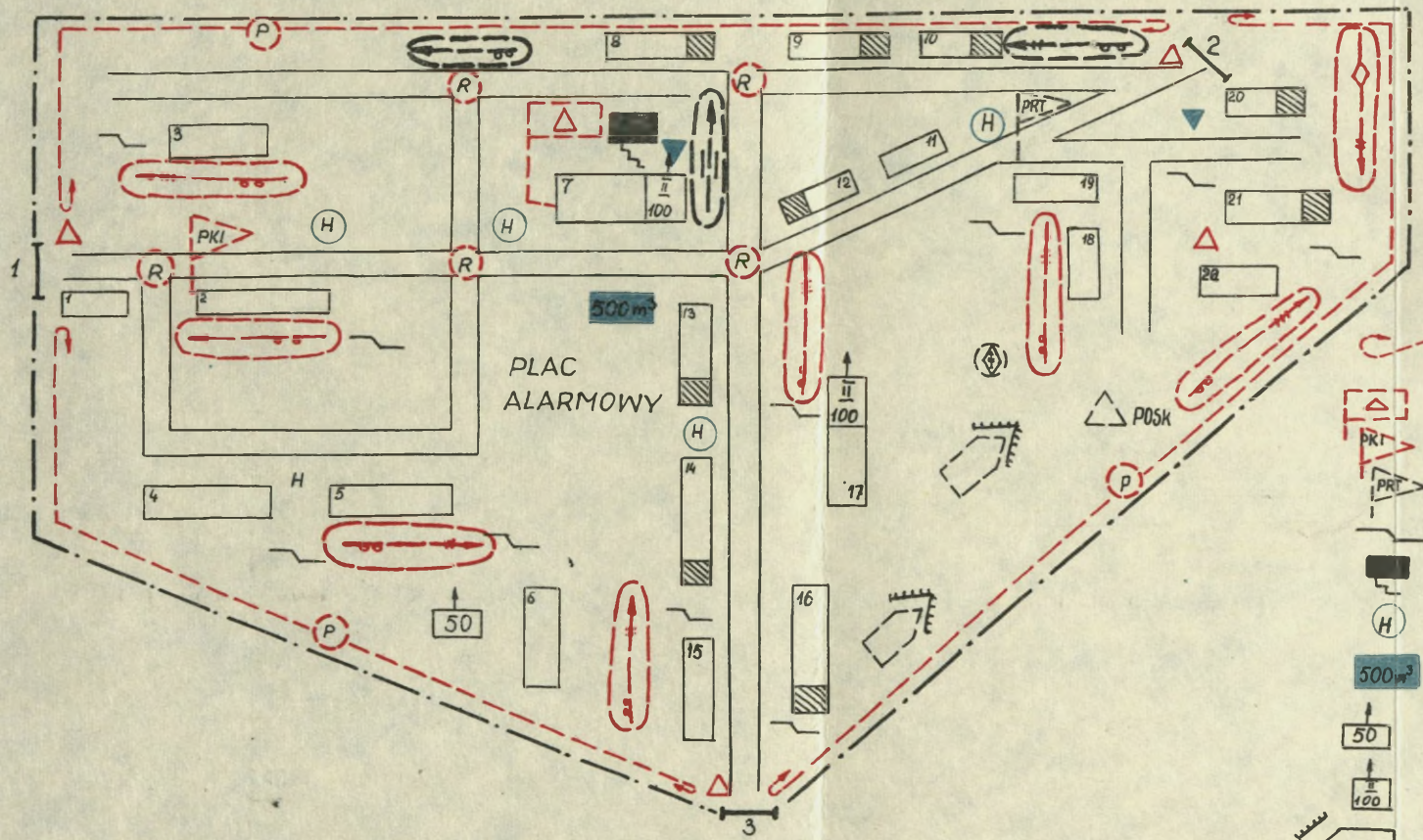
Nr ks. 0495/01776/WW.

Kor. N.E.

ORGANIZACJA ZABEZPIECZENIA MOBILIZACYJNEGO ROZWINIĘCIA ODDZIAŁU W ZASADNICZYM REJONIE MOBILIZACJI

(WARIANT)

LEGENDA

- ▼ - Punkt czerpania wody gaśniczej
- ▬ (with diagonal lines) - Organizują pkt ind. wyposa.
- ▬ (empty) - Rejon zakwaterowania
- ▬ (with vertical lines) - Rejon zbiórki ludzi i sam.
- △ (with vertical lines) - Posterunek wartowniczy
- △ (empty) - Patrołowanie
- △ (with 'P') - Punkt kierowania mob.
- △ (with 'PKI') - PKI
- △ (with 'PRT') - PRT
- ▬ (with wavy lines) - Szczelina plot
- ▬ (with solid black) - Schron typu ciężkiego
- ⊙ (with 'H') - Hydrant przeciwpożarowy
- ▬ (with '500m³') - Sztuczny zbiornik wody otwartej
- ▬ (with '50') - Przeciwlotnicze ukrycie na 50 osób
- ▬ (with '100') - Schron przeciwlotniczy drugiej kategorii
- ▬ (with wavy lines) - Ukrycia na samochód
- ⊙ (with 'R') - Regulujący
- ▬ (with '1') - Brama wyjazdowa
- ▬ (dashed) - Ogrodzenie

WYKONANO 150 EGZ
 Egz Nr 1-150 B. Gł. OZS
 oprac. ppłk SZMACIŃSKI
 rys. SR dn. 7.10.1977r.
 Nr Ks. 01777/ww

HARMONOGRAM ZASADNICZYCH PRZEDSIĘWZIĘĆ

Lp.	Rodzaj przedsięwzięć	Miejsce	Czas osiągnięcia w okresach		Wykonawcy
			Pd GB	Pi GB z Pd GB	
1.	Przyjęcie i rozkodowanie sygnału	Pomieszczenie oficera dyżurnego	G+2'	Pi GB z Si GB	Oficer dyżurny
				Przykiad	
			G+2'	G+2'	
			itd.		

ORGANIZACJA ZABEZPIECZENIA /Wzór/

Lp.	Rodzaj zabezpieczenia	Zadania	Organizowane elementy		Nazwa pododdziału wydziałającego siły i środki	Odpowiedzialny za wykonanie	Czas działania od G+	Uwagi
			Nazwa	Skład				
			Przedsięwzięcia uwzględnić:					
		a/ w miejscu stałej dyslokacji /czasowego pobytu/						
		b/ w czasie przegrupowania do rejonów alarmowych						
		c/ w rejonach alarmowych						

Załącznik nr 5

EWAKUACJA ZAPASÓW MATERIAŁOWYCH DO REJONÓW ALARMOWYCH

Nazwa ewakuowanych zasobów materiałowych	Ilość ton		Nazwa pododdziału dla którego przeznaczone są ewakuowane zapasy		Skład ewakuacji się / miejsce ich przechowania/		Odpowiedzialność w zakresie ewakuacji		Czas ewakuacji		Stanewskie sztabowe odpowiedzialnego za ewakuację i organizację ochrony	
Sily i środki wydzielone do ewakuacji zapasów	Ilość	Marka - typ	Ladowność samolotów	Czas wyładunku	Ilość	Czas wyładunku	Czas wyładunku	Ilość	Czas wyładunku	Ilość	Czas wyładunku	Wydzielona ochrona ewakuowanych zapasów
Czas jednego samochodowego		Potrzebna ilość samochodowych		Ogólny w godzinach		Operacyjny		Astronomiczny		odpowiedzialnego za ewakuację i organizację ochrony		

Załącznik nr 6

OGÓLNY PODZIAŁ SIŁ I ŚRODKÓW DO WYKONANIA ZADAŃ

/wzór/

Lp.	Wyszczególnienie zadań	Nazwa pododdziału wydzielającego siły i środki	Stan osobowy				Sprzęt bojowy	Do czyjej dyspozycji	Czas wykonania zadania od G+ do G+
			Oficerów	Chorążych	Podoficerów	Podoficerów sztabowych			

W tabeli należy wyszczególnić siły i środki wydzielone do rzutu awangardowego; pierwszego rzutu; ewakuacji; ochrony; prowadzenia mobilizacji.

Załącznik nr 7

TABELA DANYCH RADIOWYCH DLA SIECI I KIERUNKÓW UKF
/Wzór/

Nr S/R lub K/R	Nazwa S/R lub K/R	Nazwa korespon- denta	Indeks rdst	Stacje krypto- nim rdst	Stacje /kru- powa/ sygnal- ny rozpoz- nawcze rdst	Częstotli- wość w MHz robocze zapa- dzienne nocne	Grupy do sprawdza- nia toż- samości korespon- dentów	Typ rdst i rodzaj emisji

Załącznik nr 8

TABELA KRYPTONIMÓW STACJI TT I ADRESÓW RADIOWYCH
/Wzór/

Lp.	Nazwa jednostki /pododdział/	Kryptonim	Stacje pośrednie	Adres radiowy

ZABEZPIECZENIE OBIEKTÓW GARNIZONU I WYJĘCIA JEDNOSTKI DO
REJONU ALARMOWEGO

/Wzór/

Rodzaje zabezpieczenia	Sposób zabezpieczenia	Wydzielone siły i środki		Odpowiedzialny za wykonanie	Czas wykonania od G+ do G+
		Ilość pododdziałów	Ilość środków		
Organizacja zabezpieczenia koszar i wyjęcia z garnizonu:					
-	organizacja ochrony koszar i obiektów garnizonu /warta, ubezpieczenie itp./;				
-	organizacja zabezpieczenia wyjęcia z koszar i garnizonu /wydzielone grupy do ewakuacji sztabu, zapasów materiałowych/;				
-	organizacja ochrony zapasów materiałowych pozostawionych w garnizonie;				
-	organizacja przekazania koszar i pozostawionego mienia wojskowego;				
-	organizacja przekazania niedyżek materiałowych oraz dokumentów tajnych;				
-	dowóz kadry i żołnierzy rezerwy do rejonu;				
-	ewakuacja chorych do szpitali itp.				

Załącznik nr 12

PROTOKÓŁ PRZEKAZANIA NIŻEJ WYMIENIONYCH OBIEKTÓW WOJSKOWYCH PRZEZ ...
 dla ... sporządzony dnia 19.. r.
 /Wzór/

Nazwa obiektu /nr ewidencyj- ny kompleksu/ /budyńku/	Stan techniczny i prze- znaczenie obiektu	Nazwa mienia pozostawio- nego w obiekcie	Uwagi
Razem pozycji ... słownie ...			
Stanowisko służbowe przyjmującego			
Stanowisko służbowe przekazującego			

Załącznik nr 12

ORGANIZACJA REGULACJI RUCHU NA DROGACH MARSZU DO REJONÓW ALARMOWYCH

/Wzór/

Lp.	Numery dróg marszu /jedn., pododdział/ Posterunki regulacji ruchu	nazwa pododdziału wysta- wiającego regulację ruchu	Odpowiedzialny za wy- konanie
Uwagi: 1. Czas wystawienia regulacji ruchu przez: <ul style="list-style-type: none"> a/ Pluton regulacji ruchu G+ ... do G+ ... b/ 1 pl 1 kpz G+ ... do G+ ... 			
2. Wydzielone pojazdy dla: <ul style="list-style-type: none"> a/ Plotonu regulacji ruchu b/ 1 pl 1 kpz ... 			
3. Posterunki oficerskie nr ...			

UMOWNE ZNAKI

2DZ

№86+4

Sztab /stanowisko dowodzenia/ 2 dywizji zmechanizowanej z określeniem terminu jej mobilizacyjnego rozwinięcia

8pz

Sztab /stanowisko dowodzenia/ 8 pz rozformowującego się na czas wojny

Sztab /stanowisko dowodzenia/ 1 batalionu łączności rozwijanego mobilizacyjnie na wyższy szczebel organizacyjny /1 pułk łączności/

7pz

7 pułk zmechanizowany i jednostki przez niego mobilizowane /75 pułk zmechanizowany i batalion medyczny/

75pz

bm

5bstr

Batalion samochodowo-transportowy formowany na bazie przedsiębiorstwa cywilnego /transportowego/
c - 15 - samochody ciężarowe pobierane z bazy
+ 19 - samochody pobierane z innych przedsiębiorstw

c-15 + 19

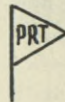

Punkt kierowania mobilizacją

PKI

Punkt kontrolno-informacyjny

PRT

Punkt przyjęcia i rozdziału środków transportowych

kG

Komenda garnizonu

GOMob

Garnizonowy ośrodek mobilizacyjny

GMob

Grupa organizacyjno-mobilizacyjna

Rejonowy punkt zbiórki

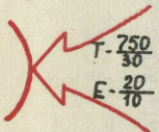
Okręgowy punkt przesyłkowy

Dywizyjny punkt rozdzielczy

Armijny punkt rozdzielczy

T - $\frac{250}{30}$
E - $\frac{20}{10}$

Uzupełnienie jednostki wojskowej

T - terytorialnie. E - eksterytorialnie

w liczniku - rezerwy osobowe, w mianowniku - środki transportowe

ros - 90/40

str - 50/20

Stan zapasów /rezerw zasobów/ mobilizacyjnych /w zakładzie pracy, gminie/- ros - rezerwy osobowe, w liczniku - ogólny stan, w mianowniku do pobrania, str - środki transportowe, w liczniku - ogólny stan, w mianowniku - do pobrania

SKRÓTY NAZW

Pełna nazwa	Skrót
Nowo formowany	NF, nf /12 nf pz/
Zapasowy	Z, z /5 zpchem/
Rezerwowy	R, r/5RDZ/ /20 rpz/
Kompania uzupełnienia	kuz
Grupa uzupełnienia	guz
Punkt kontrolno-informacyjny	PKI
Punkt przyjęcia i rozdziału środków transportowych	PRT
Rejonowy punkt zbiórki	RPZb
Rejon mobilizacji	RMob
Zasadniczy rejon mobilizacji	ZSRMob
Zapasowy rejon mobilizacji	ZRMob
Pośredni punkt zbiórki	PPZb
Moment rozpoczęcia mobilizacji	N
Pierwsza /druga, czwarta, piąta/ doba mobilizacji	N+1 /N+2, N+4, N+5/
Data i godzina zakończenia mobilizacji	N+2 G+8
Potrzeby mobilizacyjne	pmob
Tryb alarmowy	TA
Tryb zwyczajny	TZ
System alarmowy	SA
Zapasy nienaruszalne	ZN
Zapasy ruchome	ZR
Zapasy niezniszczalne	ZNz
Zapasy bieżące	ZB
Zapasy mobilizacyjne	ZMob
Użytek bieżący	UB
Czas pokoju	cz "P"
Czas wojny	cz "W"
Akcja kurierska rady narodowej /jednostki wojskowej/	AKRN /AKjw/
Pełna gotowość bojowa	PiGB
Podwyższona gotowość bojowa	PdGB
Stała gotowość bojowa	SiGB

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Zbiorów Specjalnych

Nr ewid.

40734

